

($p > 0,05$); С – $3,44 \pm 0,11$ ммоль/л ($p > 0,05$), але в 30 день досягало відповідно – $0,51 \pm 0,02$ мг/л ($p < 0,05$); $7,65 \pm 0,22$ мкг/мл ($p > 0,05$) та $3,88 \pm 0,16$ ммоль/л ($p < 0,05$).

У телят 2 (дослідної) групи підвищення вітамінів було більш вираженим. На 15 день експериментувміствітаміну А становив $0,52 \pm 0,02$ мг/л ($p < 0,05$), Е – $7,70 \pm 0,15$ мкг/мл ($p > 0,05$), С – $3,88 \pm 0,12$ ммоль/л ($p < 0,05$). До закінчення дослідувміствітамінів у крові телят підвищився і відповідно досягав: $0,60 \pm 0,01$ мг/л ($p < 0,05$); $8,19 \pm 0,10$ мкг/мл ($p < 0,05$); $4,15 \pm 0,11$ ммоль/л ($p < 0,05$).

Висновок. Результати проведених досліджень свідчать про те, що застосування препарату «Вітамін - АДЕВІТ» надає позитивний вплив на вітамінний обмін в організмі телят. При цьому, після застосування, вміст досліджуваних вітамінів був більш вираженим порівняно з контрольною групою тварин. Отриманий препарат можна рекомендувати до широкого використання у практиці тваринництва та ветеринарної медицини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Данилевська Н.В. Фармакологічні аспекти застосування пробіотики. Ветеринарія. 2005. № 11. С. 6–10.
2. Порівняльна оцінка виживання мікроорганізмів пробіотиків у складі комерційних препаратів в умовах *in vitro*/І.В. Дармов та ін. Експериментальна клінічна гастроентерологія. 2011. № 9. С. 96–101.
3. Малік Н.І., Панін А.М. Ветеринарні пробіотичні препарати. Ветеринарія. 2001. № 1. С. 46–51.
4. Толкачов К.А., Човноков В.А. Нанокапсульований комплексний препарат для молодняка великої рогатої худоби. Проблеми та перспективи інноваційного розвитку тваринництва: ма-ли Міжнар. наук. Практ. конф., Білгород, 2013. 70 с.
5. Корекція фізіологічного статусу у тварин з використанням нанокапсульованих препаратів/О.Б. Сеїн та ін. Вісник Курської державної сільськогосподарської академії. 2013. № 3. С. 64–66.

УДК: 636.7:612.3.014.42

КИРИЧЕНКО Ж. В., магістрант

Науковий керівник – **ГАРЬКАВИЙ В.О.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

dep.therapy@btsau.edu.ua

ПОШИРЕННЯ ГАСТРОЕНТЕРИТУ У СОБАК

Незважаючи на здобутки вітчизняних і зарубіжних фахівців ветеринарної медицини, в боротьбі з гастроентеропатологією у собак постійно постають нові виклики. Змінюється структура населення, відповідно змінюються породи собак, які легше утримувати в багатоповерхових будинках. Ця робота присвячена вивченню поширення гастроентериту у собак при проживанні їх у багатоквартирних будинках в умовах великого міста.

Ключові слова: гастроентерит, панкреатит, гепатит, йорки, шпіци, лабрадор.

Актуальність теми. У собак на сьогоднішній день кількість хворих на органитравлення суттєво не змінюється. Але змінюється кількість тварин, що проживають в міських квартирах. Жителі міст, як правило, віддають перевагу дрібним породам, тоді як крупні породи утримуються жителями приватних будинків на землях або у жителів селищ. Тому в останні роки спостерігається збільшення кількості випадків захворювання травного каналу клініками, що обслуговують тварин у так званих "спальних районах" великих міст [1-3].

Мета роботи. Поширення та причини виникнення гастроентериту у собак, порівняння ефективності різних лікарських речовин для лікування на основі результатів роботи однієї з клінік ветеринарної медицини м.Київ. При проведенні аналізу структура внутрішніх патологій у собак нами була використана електронна база обліку хворих тварин клініки.

У собак, власники яких звернулися в клініку «Сімейний улбленець» протягом 2019-2021 років, часто реєструвалися наступні внутрішні хвороби: гастроентерит, гастрит, гепатит, панкреатит, стоматит, асцит, хімостаз, копростаз, перитоніт, гіповітамінози, цукровий діабет, синдром Кушинга, ожиріння, бронхіт, ларингіт, риніт, пневмонія, нефрит, сечокам'яна хвороба, уроцистит, анемія, серцева недостатність. Інші хвороби, спричинені порушенням

обмінних процесів, алергією, патологією ендокринної системи, були поодинокі.

Найбільшу питому вагу серед патологій травної системи, печінки та очередини займає гастроентерит – майже 48 %, який у 87 % тварин супроводжувався діареєю. Крім патології травної системи, 12 % склали хвороби органів дихання, 18,2 – хвороби сечової системи, 15,1 – хвороби системи крові та серцево-судинної системи, 6,7 % – алергічні хвороби, хвороби обміну речовин та ендокринної системи.

При вивченні порідної структури собак з симптомом діареї нами було встановлено, що акцент змістився у сторону дрібних порід: шпіці – 18,3 %, кокер-спанієлі – 13 %, йорки – 28,4, чіхуа – 12,6, тойтер'єри – 16,4, Джек Рассел – 12,8%. З крупних порід частіше хворіли лабрадори – 5,2 %, німецькі вівчарки, ротвейлери, добермани, бультер'єри, коллі, бульдоги, ірландські сеттери, доги, далматинці рідше потребували допомоги – на їх долю припало 3,7 % загалом. Це можна пояснити зниженням популяції таких порід у умовах міста [4].

При дослідженні віку собак встановили, що на патологію травної системи частіше хворіють собаки до 1 року і після 3 років життя. Отже, вікова захворюваність травної системи суттєво не змінилась, порівняно з літературними даними, але породні показники захворювань у місті змістились у сторону дрібних порід, за виключенням лабрадорів – ця порода собак займає відносно стабільне становище у порівнянні з іншими крупними породами.

Разом з тим слід зауважити, що випадків захворювання травної системи не поменшало, незважаючи на більш дбайливий догляд за собаками дрібних порід. Адже власники таких собак, особливо різновиди йорків, практично не випускають їх із рук, але, як свідчить статистика, питома вага йорків у поширенні хвороб травлення становить найбільше – за нашими даними 28,4 %. Звичайно, такому поширенню хвороб травної системи серед йорків сприяє, мабуть, і їх більша популяція порівняно з собаками інших порід у населення, що проживає у великих містах [4].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Фасоля В.П. Структура хвороб собак у м. Житомирі (повідомлення 1). Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. Вип. 16. Біла Церква, 2000. С. 165–169.
2. Мухутдинова Д.М., Пахомов Г.А. Распространенность и клиническая симптоматика некоторых патологий внутренних органов мелких домашних животных. Ветеринарная медицина домашних животных: Сб. статей. Казань, 2006. Вып. 3. С. 18–19.
3. Йогр М. Стейнер. Гастроэнтерология собак и кошек. М., 2003. 40 с.
4. Петер К. Бергхоф. Мелкие домашние животные. Болезни и лечение. М.: Аквариум. 1999. С. 208–210.

УДК619:616.33-001.46.632

ПАЛАМАРЧУК К. О., магістрантка

Науковий керівник – **ГАРЬКАВИЙ В.О.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

dep.therapy@btsau.edu.ua

ТРАВМАТИЧНИЙ РЕТИКУЛОПЕРИКАРДИТ ДІЙНИХ КОРІВ (ПОШИРЕННЯ, ДІАГНОСТИКА, ПРОФІЛАКТИКА)

Проблема кормового травматизму, його профілактика у дійних корів була одним із важливих напрямків роботи фахівців ветеринарної медицини. На жаль, актуальність цієї патології не зникла і на сьогодні. Вивченню цієї проблеми у сьогоднішніх умовах виробництва молока присвячені наші дослідження.

Ключові слова: велика рогата худоба, ретикуліт, ретикуллоперикардит, магнітне кільце, магнітний зонд.

Актуальність теми. На сьогодні, незважаючи на значно кращий і професійніший догляд за ВРХ, незважаючи на набагато якіснішу кормову базу, хвороби ШКТ дійних корів займають одне з перших місць серед неінфекційних захворювань. Тому вивчення і пошук